

Wytyczne dotyczące oceny piruetów oraz problemów z kontaktem i akceptacją kielzna

Definicja:

Piruet (półpiruet) to obrót o 360 stopni (180 stopni) wykonywany na dwóch liniach, o promieniu równym długości konia, który porusza się wokół zadu. Przednia i zewnętrzna kończyna tylna poruszają się wokół wewnętrznej tylnej kończyny. Wewnętrzna tylna kończyna kreśli możliwie najmniejsze koło. Koń jest lekko zgięty w kierunku, w którym się porusza, pozostaje „na wędzidle” na lekkim kontakcie, obracając się płynnie dookoła, zachowując kolejność i rytm stawiania kopyt w tym chodzie. Potyllica pozostaje najwyższym punktem podczas całego ruchu.

Prościej:

Piruet w galopie to obrót na zadzie w galopie wokół wewnętrznej tylnej kończyny, z koniem zgiętym i ustawionym w kierunku ruchu.

Promień zataczanego koła jest równy długości konia.

Prawidłowe wykonanie

Rytm: Rytm powinien być wyraźny, równomierny i trzytaktowy przed, podczas i po piruecie.

Zgięcie: zgięcie i ustawienie powinno być równomierne do wewnątrz z elastycznym kontaktem i głową ustawioną nieco przed pionem.

Zebranie: Koń obniża zad, zgina stawy tylnych kończyn i rzeczywiście przenosi na nie ciężar. Pokazuje obniżenie zadu i wyraźne samoniesienie.

Rozmiar: na małym promieniu, którego rozmiar jest kontrolowany.

Wykonanie: Wykonanie we właściwym miejscu z prostym dojściem i wyjściem z figury. Prawidłowa liczba skoków galopu – pojedynczy piruet 6-8 skoków, półpiruet 3-4 skoki. Zewnętrzna tylna kończyna powinna angażować się i podążać do przodu pod kłódę konia bez żadnych odchyłeń na zewnątrz. Wewnętrzna tylna kończyna i zewnętrzna przednia nie dotykają jednocześnie ziemi.

Piruet powinien być scentrowany, a koń nie powinien wychodzić na boki i nie powinien poruszać się po małym kole.

Zgodnie z ogólną zasadą, sędzia powinien ocenić ogólny potencjał wykonanego piruetu do osiągnięcia najlepszej jakości.

Ocena i mniejsze błędy

W przypadku najwyższych ocen 9 lub 10 piruet musi być wykonany prawie w miejscu, o średnicy koła rysowanego przez wewnętrzną tylną kończynę do 1 metra. Większy, po średnicy przekraczającej 1 m nie może być uważany za piruet wysokiej jakości. Figura staje się piruetem roboczym, jeśli średnica jest większa niż 2 metry i nie może być oceniony wyżej niż 5 lub nawet mniej, w zależności od rozmiaru.

Rytm można bardzo nieznacznie spowolnić, ale musi to być ten sam rytm, co normalny galop zebrany konia, skoki nie powinny być siłowe.

Liczba skoków galopu (6-8 i 3-4) jest ważna i mniej doświadczeni sędziowie powinni je policzyć, aby mieć pewność, ile skoków zostało wykonanych. W większości przypadków, gdy ogólne wrażenie jest dobre, liczba skoków jest prawidłowa. Gdy koń wyraźnie wykonuje zbyt mało skoków, ocena nie może być wyższa niż 6.

Za wysoko uniesiona potyllica lub wspięcie nie może być ocenione wyżej niż 5. U koni, u których występuje tendencja do cofania się, ocena musi być 5 lub mniej, w zależności od nasilenia.

Rytm w piruecie

Kiedy koń zmienia nogę zadem (galop krzyżowy), jest to wyraźne odstępstwo od prawidłowego taktu i nigdy nie może być ocenione wyżej niż 4. Jeśli koń wypadnie z galopu tylko na jeden skok, ocena nie może być wyższa niż 4, ale jeśli o więcej niż jeden skok to maksymalnie 3 (przejście do wyraźnego stępa lub kłusa).

Jeśli tylne kończyny są prawie równoległe lub razem przez jeden skok galopu, ocena maksymalna to 5, ale niżej, jeśli więcej niż jeden skok. Błędy te mogą być bardziej surowo ocenione, gdy piruet jest również bardzo duży, ale korzystniej, gdy zawodnik zaryzykował i uczynił go bardzo małym.

W piruecie galop wydaje się być trzytaktowy, chociaż przy małych piruetach jest to prawie niemożliwe. Istnieje wiele dyskusji na ten temat w oparciu o nagrania piruetów odtwarzane w zwolnionym tempie, ale nie powinno to zaciemniać oceny sędziego. Mogą być lekkie wątpliwości sędziego, ale galop musi sprawiać wrażenie wyraźnego trójtaktu.

Wejście i wyjście z piruetu

Wejście w piruet powinno być proste lub z lekką łopatką do wewnątrz. Co najmniej jeden punkt należy odjąć, gdy wejście jest zadem do środka.

Jeśli na wejściu koń utraci galop na jeden skok, a potem natychmiast go odzyska, odejmuje się 1 punkt.

W przypadku dużego oporu, na przykład wyraźnie skierowanego na wędzidło podczas wejścia lub utraty wielu skoków galopu, należy odjąć 2-3 punkty.

Jeżeli piruet lub półpiruet nie jest do końca ukończony i z tego powodu wyjazd jest krzywy, ocena nie może być wyższa niż 6. W przypadku utraty równowagi przez konia i utraty kontroli przez jeźdźca, ocena nigdy nie może być wyższa niż 4.

Koń powinien być wyraźnie zebrany i przygotowany do piruetu, ale nie za długo – tylko 2-3 skoki (maks. 4 skoki) – i zawsze w czystym trójtaktowym galopie.

Jeżeli w Prix St. Georges koń zmieni nogę przed literą w narożniku, błąd należy uwzględnić w ocenie za kontrgalop, a nie za piruet. Jest to bardziej sprawiedliwe dla jeźdźca, ponieważ ocena za piruet jest ze współczynnikiem i mógł zostać dobrze pokazany.

Piruety w stępie

Zasady są prawie takie same jak w przypadku piruetu w galopie. Piruet to obrót na zadzie ze stępa i wykonywany jest ze stępa pośredniego (dla kucy i młodych koni). Konie bardziej zaawansowane mogą być przygotowane poprzez półparady w celu skrócenia kroków i zebrania stępa, aby poprawić zgięcie stawów kończyn tylnych lub bezpośrednio z zebranego stępa.

Koń nie zatrzymuje się przed ani po obrocie. Chód powinien być zebrany, a nie powolny, z aktywnymi równymi krokami w czystym czterotakcie. Koń powinien wykazywać chęć przeniesienia ciężaru na zad. Niektóre konie unikają zbierania się, skrzywiając się, krzyżując wewnętrzną tylną kończynę przed zewnętrzną tylną, robiąc krok w bok lub nawet robiąc krok do tyłu. W niektórych przypadkach koń idzie szeroko zadem lub traci wyraźny czterotaktowy rytm.

Ocena

Jeśli piruet jest nieznacznie za duży, ale pokazany jest w dobry sposób, ocena może nadal wynosić 7. Gdy jeździec robi piruet bardzo mały, powinien otrzymać wysoką ocenę, gdy jakość i poprawność są zachowane.

Jeśli piruety się nie udają, ponieważ koń jest np. nadaktywny, ocena powinna być nieco łagodniejsza niż wtedy, gdy błędy są związane z gorszą jakością jazdy.

Jeśli koń się wspina lub widoczny jest wyraźny opór, ocena nie może być wyższa niż 1 lub 2.

Może się zdarzyć, że stęp w piruecie zostanie wykonany w prawidłowym czterotaktowym rytmie, a stęp zebrany pomiędzy piruetami nie jest regularny, wtedy piruet powinien być oceniony pozytywnie, a punkty odejmowane są tylko od oceny za sam stęp zebrany.

Problemy z kontaktem i akceptacją kielzna

Gdy koń jest prezentowany pokazując dobrą akceptację kontaktu, sędziowie powinni oceniać to w bardzo pozytywny sposób, zachęcając tym do dobrej jazdy. Nawet w przypadku drobnych błędów w wykonaniu programu, dobry kontakt musi zostać nagrodzony podczas oceny. Bezbłędny test, w którym kontakt jest wymuszony lub wykazuje usztywnienie lub opór, należy uznać za gorszej jakości.

Problemy z kontaktem i jak sobie z nimi radzić

- Zgodnie z obecnymi zasadami, jeśli widoczna jest krew, konia należy natychmiast wyeliminować. Dobro konia jest najważniejsze.
 - Ocena konia idącego z otwartym pyskiem powinna być obniżona o 1 lub 2 punkty za każdym razem, gdy jest to widoczne, w zależności od nasilenia.
 - Problemy z językiem są kolejnym dowodem na to, że koń unika kontaktu i ma problemy z zaakceptowaniem kielzna.
 - Gdy język jest podciągnięty do góry lub przełożony przez wędzidło, ocena powinna być obniżona o 2 lub 3 punkty za każdym razem, gdy jest to wyraźnie widoczne. To samo dotyczy sytuacji, w których język jest wysunięty na bok. Ten błąd nigdy nie może być oceniony wyżej niż 5 za każdy ruch, w którym jest to widoczne. Jeśli język jest przełożony wyraźnie nad wędzidłem, ocena nie może być wyższa niż 4. W niektórych przypadkach język jest wysuwany nieznacznie do przodu. Gdy jest to kilka milimetrów, można to zignorować przy ocenie. Gdy sytuacja się nasila, należy odjąć 1 lub 2 punkty, w zależności od intensywności.
 - Kiedy koń jest chwilowo ustawiony nieco za pionem, ale jest na pomocach i ogólny obraz jest pozytywny, wada nie jest poważna. Jeśli koń pracuje z ciasną szyją lub zbyt mocno na przodzie przez dłuższy czas, co najmniej 1 punkt musi być odjęty za każdy ruch (również za zatrzymanie). Należy ocenić całość wykonania ruchu. Czasami koń jest ustawiony prawidłowo przed pionem, ale widać wyraźnie, że kontakt jest zbyt mocny i koń go nie akceptuje lub nie opiera się na wędzidle. W takich przypadkach co najmniej 1 punkt musi być odjęty za każdy ruch.
 - Poruszanie wargami nie jest błędem i można je zignorować, jeśli koń porusza się chętnie, a ruch pod każdym innym względem jest poprawny.
 - Zgrzytanie zębami jest najczęściej oznaką nerwowości, napięć lub oporu ze strony konia i musi być wzięte pod uwagę przez sędziego w ocenie rozpatrywanego ruchu, jak również w ocenie ogólnej - przepisy konkurencji – art. 416 p.2.1. Zgrzytanie zębami nie jest wadą, jeśli koń wygląda na zadowolonego, chętnego i się ślini.
 - Niewielkie skrzywienie w potylicy powoduje odjęcie 1 punktu za każdy ruch. Gdy skrzywienie jest znaczne należy odjąć 2 punkty
- Sędziowie powinni pamiętać, że problemy z kontaktem wpływają również na ocenę za przepuszczalność. Poważne problemy z wysuwaniem języka lub przekładaniem go nad wędzidłem nie pozwalają na wystawienie oceny wyższej niż 5 za przepuszczalność. Jeśli jednak kontakt jest dobry, sędzia powinien być przygotowany na podwyższenie oceny za przepuszczalność.